

Mire bánkódom, ó, te én szívem

Németből, Debrecen, 1590

B. Monoetius Cranachensis, 1565

1. Mi - re bán - kó - dol, ó, te, én szí - vem,

Mit töröd ma-gad i-lyen i - gen Ím a tes-ti jó-kért?

Bíz - zál csak az Úr Is - ten - ben,

Ki u - ral - ko - dik meny - nyek - ben.

2. A nagy Úr Isten nem hágy tégedet, Tudja ő minden szükségedet, Mind e világ övé; Azért minden szükségedben Bízzál csak az Úr Istenben.

3. Én Uram és én Istenem te vagy: Szegény szolgálodat, engem ne hagyj, Ó, én édes Atyám! Én te szegény fiad vagyok, Senkiben bízni nem tudok.

4. A gazdag bízik az ő kincsében, De én bízom csak az Istenben, Noha szegény vagyok, Mert aki ő benne bízik, Soha meg nem csalatkozik.

5. Nem kérek, Uram, én gazdagságot, Ami szükségem, te jól tudod, Mert mindeneket látsz, De főképen arra kérlek, Uram, hogy te veled légyek.

6. Minden, ami e világon vagyon, Ezüst, vagy arany s egyéb vagyon, Akármilyen az, Csak kevés ideig tarthat, És idvességet nem adhat.

7. Nagy hálát adok, Uram, teneked, Értenem hogy adtad ezeket A te szent igédből. Adj mindvégig megmaradást, És idvességes kimúlást!